

Interview

Ditmaal in De Sleutel een interview met Sonja Roskamp, een bevlogen kerkmusica die naast haar vaste kerkbetrekkingen ook op locatie actief is.

“Als kind zong ik al in het koor van de Sint Jozefkerk in Utrecht. Het zingen in de liturgie vond ik geweldig en ook ging ik graag naar de kerk. Zo is de liefde voor het zingen en de kerkmuziek begonnen. Na mijn middelbare school studeerde ik orgel en koordirectie aan het Nederlands Instituut voor Kerkmuziek. Halverwege stapte ik over naar zang aan het Utrechts conservatorium om meer te gaan zingen en als zangpedagoge te gaan werken. Maar de kerkmuziek bleef in mijn gedachten. Zingen en musiceren in de liturgie is anders dan in een concertzaal, en de dienstbaarheid, het onderdeel zijn ván, liet mij niet los. In 1994 heb ik de stap genomen om mij weer te gaan richten op de kerkmuziek, toen ik werd gevraagd als dirigent in mijn parochiekerk, de Jacobuskerk in Utrecht. 18 jaar lang heb ik daar met veel plezier het Driemanslagkoor geleid, en daarnaast ook jarenlang het gemengd koor. In 2010 kwam de dreiging dat de Jacobuskerk mogelijk zou sluiten - hetgeen inmiddels een feit is - en ik vreesde voor mijn baan als kerkmusica. In 2012 ben ik gevraagd door de naastgelegen parochie St. Gerardus Majellakerk in Utrecht, waar ik nu met veel plezier het kerkkoor leid. Mijn functie is niet alleen het dirigeren van het koor, maar ook het samen met de pastoor uitstippelen van het beleid voor de liturgie. Deze totaalfunctie, van naast het koor ook het volk en de priesters in de liturgie te betrekken, vind ik zeer waardevol.

Vanwege mijn professionele zangopleiding werd ik gevraagd om cantores op te leiden en in 2012 vroeg het Aartsbisdom mij voor het eerst mee naar Lourdes als cantor in de grote liturgische vieringen. Daar ben ik ‘ontdekt’ door de Vereniging Nationale Bedevaarten, die mij vroeg als dirigent

mee te gaan op pelgrimage naar Rome. Dat waren mooie reizen: het samen met individuele koorzangers uit het hele land af reizen naar Rome, en daar zingen in die prachtige kerken. Een hoogtepunt was voor mij het dirigeren van de Nederlandse Dag, met 2000 Nederlanders in de Sint Pieter, waarbij ook Paus Franciscus aanwezig was. Nog mooier was het dat mijn echtgenoot Wouter van Belle achter het orgel zat.

Een mooie bijkomstigheid is dat Wouter veel componeert voor de RK-kerk. Ik vraag hem dan ook af en toe om voor mijn koor wat te schrijven.

In november ga ik naar Israël. Daar zullen we niet alleen in kerken zingen, maar ook in de buitenlucht, zoals bij de Jordaan en het meer van Galilea. Dat zal weer een nieuwe dimensie geven.

Voor mijn eigen parochie zie ik de toekomst redelijk rooskleurig tegemoet. In mijn kerk komen veel jonge gezinnen, gaan iedere zondag wel 30 kinderen naar de kindernevendienst, en heb ik in de 6 jaar dat ik nu dirigent ben 16 nieuwe leden gekregen. De gemiddelde leeftijd is 53 - van de sopranen zelfs 41 - dus ik mag niet klagen. Het algemene probleem blijft om het koor vitaal en de doorstroming op gang te houden. Veel gemeenschappen om mij heen worden oud en er is een tekort aan jonge mensen. Ook zijn er bijna geen jonge professionele kerkmusici meer, en de opleiding kerkmuziek is al lang geleden opgeheven. Hoe we dit moeten oplossen weet ik niet. Wellicht is het goed op de plaatsen waar het vuurtje nog echt brandt, dit te blijven voeden met brandstof voor de toekomst. En hopen én bidden op betere tijden voor iedereen.”

Marcus de Haard

